

Luty 2019. Wspólnota wspólnot

Jan Paweł II – „**Kościół nie jest klubem rzekomo doskonałych, lecz zgromadzeniem pojedynanych grzeszników, zmierzających do Chrystusa z wszystkimi ich ludzkimi słabościami.**”

Po Soborze Watykańskim II w nauczaniu o Kościele pojawiło się słowo Koinonia – wspólnota. Kościół jest Wspólnotą uczniów Jezusa Chrystusa, grzesznych powołanych do świętości zjednoczonych w Duchu Świętym. Wiele lat temu, gdy słuchałem konferencji na temat Kościoła usłyszałem takie określenie, że Kościół jest Wspólnotą wspólnot. Nasza Wspólnota **Woda Życia jest Wspólnota wspólnot**. Chyba nie muszę tego udowadniać. Składamy się z różnych wspólnot, małych grup, które nazywamy komórkami. Nasza Wspólnota w początkach swoich po wakacjach 1998 roku ukształtowała w sobie 12 komórek – 12 apostołów było patronami poszczególnych komórek. Dziś trudno mi powiedzieć ile jest w naszej wspólnocie komórek.

Co to jest komórka? Komórka to mała grupa osób nieustannie się rozmnażająca i wzrastająca wewnątrz której istnieją relacje oikos, która stara się ewangelizować, formować uczniów, i realizować własną posługę w codziennych relacjach. A więc jest to grupa od 4-12 osób – ludzi przyjaznych, którzy formują się jako uczniowie Jezusa i misjonarze w swoim środowisku, w którym żyją na co dzień. Komórka w biologii to najmniejsza jednostka strukturalna i funkcjonalna, która wchodzi w skład istot żywych. Komórka żyje, odżywia się, oddycha i reprodukuje. To ma odzwierciedlenie w naszej strukturze wspólnoty. Mała grupa – mała liczba osób zostawia więcej przestrzeni na modlitwę, dzielenie, pogłębienie i prawdziwe wzajemne poznanie. **Komórka jest ukierunkowana na ewangelizację – spełnia swoje zadanie właśnie w momencie kiedy przyłączają się do niej nowi członkowie, którzy poszukują Jezusa**. Komórka powiększa się i pączkuje, to znaczy dzieli dając istnienie nowej komórce. Jednym z najważniejszych celów komórki jest wzrost liczebności po to, aby mogła się mnożyć. Komórka która nie wzrasta umiera. **Komórka to grupa ludzi gromadząca się wokół Jezusa aby otwierać się na Ducha Świętego – dzielić się słowem, wzrastać w wierze i miłości i dawać świadectwo w środowisku, w którym przebywamy na co dzień**. Prawa rozwoju komórki realizują się przez spełnienie siedmiu jej celów.

Siedem celów komórki ewangelizacyjnej:

- 1) Wzrastać w bliskości z Panem
- 2) Wzrastać w bliskości wzajemnej
- 3) Dzielić się Jezusem z innymi
- 4) Wypełniać misję w Mistycznym Ciele Kościoła
- 5) Dawać i otrzymywać wsparcie
- 6) Formować nowych liderów
- 7) Pogłębiać własną tożsamość wiary

Ad. 1 Wzrastać w bliskości z Panem to wzrastać ku świętości, to zakłada coraz głębsze nawrócenie i coraz bardziej żywe doświadczenie Ducha Świętego w naszym życiu. To zakłada:

- 1) Poświęcić codziennie czas na modlitwę – namiot spotkania, wielbić Pana, dziękować i wstawiać się
- 2) Czytać i medytować Słowo Boże codziennie
- 3) Stwarzać związek między modlitwą i życiem – słowem i życiem
- 4) Żyć z Duchem Świętym w bliskości, w związku i zależności
- 5) Uczyć się żyć wg prawa moralnego Jezusa, odczytywać, rozeznawać wolę Bożą i pełnić ją.

W komórce wzrost bliskości z Panem następuje przez modlitwę, słuchanie słowa Bożego, nauczanie pasterza i zaangażowanie w służbę. Kilka wskazówek:

- osobiście i poważnie zaangażuj się w rozwój duchowy
- szukaj woli Bożej z pomocą wspólnoty i pasterza
- przyjmuj z wiarą radosne i trudne etapy na drodze do świętości
- przeżywaj swój wzrost ku świętości we wspólnocie tak indywidualnie jak i ze współbraćmi
- wzrastaj nieustannie (przez całe życie) indywidualnie, ale także z braćmi i siostrami w komórce
- niech będzie jasne, że świętość jest celem ostatecznym twojego życia

Ad. 2 wzrastać w miłości wzajemnej. *„Przykazanie nowe daje wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak ja Was umiłowalem”* J 13,34. *„Na to zaś wszystko przyodziejcie miłość, która jest spoiwem doskonałości”* Kol 4,14. Drugi wzrost komórki oznacza wzrost we wzajemnej miłości, ponieważ miłość bliźniego jest wyrazem miłości do Boga i Jego obecności między nami. Oto kilka wskazówek:

- słuchajcie się wzajemnie i darzcie się zaufaniem i szacunkiem
- opiekujcie się jedni drugimi, nie zważając na trudności
- znajcie imiona wszystkich członków komórki – posyłajcie sobie miłe smsy i dzwońcie do siebie od czasu do czasu
- bądźcie wrażliwi na nastroje innych
- kochajcie zawsze, kochajcie wszystkich, kochajcie pierwsi – przebaczenie siedemdziesiąt siedem razy dziennie (bez urazów)

- rozpoznawajcie i podkreślajcie najlepsze cechy pasterza, liderów, animatorów i innych członków wspólnoty

- zachowujcie absolutne milczenie o tym, co się dzieje i o czym się mówi w komórce, obalając każdą plotkę

Ad. 3 dzielić się Jezusem z innymi. *„Bo my nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli”* Dz 4,20. *„Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”* Mt 5,16. Zdobywanie umiejętności dzielenia się Jezusem to czynność wysoce pouczająca, ponieważ pomaga utrwalić go żywego w sercu i umacnia naszą wiarę w Jezusa jak mówi Jan Paweł II: „Wiara umacnia się gdy jest przekazywana”. Dlatego też dzielenie, które czynimy na naszych spotkaniach pozwala nam poznać różne sposoby mówienia o własnym, osobistym spotkaniu z Jezusem. To co mówimy demaskuje nas i pomaga nam żyć w zgodzie z naszym świadectwem. Rozpoznawanie obecności Jezusa w życiu, mające miejsce w komórce, jest czasem, który powoduje silny wzajemny wzrost w wierze i formację chrześcijańską. Oto kilka wskazówek:

- dotrzyj do swoich bliskich ze świadectwem swojego życia

- niech Twój sposób życia będzie wyrazem radości z bycia kochanym przez Jezusa

- docieraj w szczególności do niewierzących, agnostyków obojętnych religijnie czy obrażonych na kościół

- nie usiłuj wciągać czy nawracać tych którzy już mają mocne doświadczenie wiary

Ad. 4 wypełniać misję w Mistycznym Ciele Kościoła. *„Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski bożej służcie sobie nawzajem takim darem jaki każdy otrzymał”* 1P 4,10. Kościół to żyjący organizm, a nie organizacja. Celem ewangelizacji nie jest jedynie przyprowadzanie do Jezusa, ale także pomoc w trwaniu w komunii z Nim. Dzieje się to poprzez wytrwałe i odpowiedzialne włączanie do wspólnoty Kościoła. Święty Paweł poucza nas, abyśmy uczyli się służyć braciom we wspólnocie, korzystając z darów i charyzmatów jakie Duch Święty rozdaje każdemu dla wspólnego pożytku, w celu budowania Jego Ciała. Wg Ewangelii ocali się nie ten kto nie robi nic złego, ale ten kto angażuje wszystkie swoje siły dla dobra innych. Komórka to laboratorium, w którym możemy realizować niektóre posługi np.:

- przyjąć funkcje lidera lub współ-lidera – podejmować się przyjęcia braci przybywających na spotkanie komórki przygotowując pomieszczenie

- posługiwać śpiewem, modlitwą wstawienniczą, modelując dzielenie itd.

Pierwszą posługą, którą powinno się podtrzymać jest cotygodniowa adoracja Najświętszego Sakramentu, w której przedstawiamy Panu własne oikos modląc się wstawienniczo za ludzi z mojego otoczenia, za moją komórkę, całą wspólnotę i jej pasterza. Oto kilka wskazówek:

- myśl o sobie nie jako o drzewie, które jest **samowystarczalne**, ale jako o latorośli, która musi przyłgnąć do winorośli, żeby otrzymać energię życiową – **„Ponieważ beże mnie nic nie możecie uczyć” Jan 15,5**

- służenie braciom to nie zasługa czy hobby, ale przykład do naśladowania – **„Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem Wam nogi, to i wy powinniście sobie umywać nogi” Jan 13,14**

- każda służba musi rodzić się z modlitwy i mądrości wspólnotowej

- uważaj się za członka Mistycznego Ciała Chrystusa i pamiętaj o tym dzień i noc

Ad. 5 - Dawać i otrzymywać wsparcie. **„Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełnijcie prawo Chrystusowe” Ga 6,2.** Jest to konkretne urzeczywistnienie wzajemnej miłości, braterskiego współżycia, obdarzania zaufaniem, pomagania jedni drugim nosić brzemiona. Ta wzajemna atencja cementuje relacje wspólnotowe w sposób nierozzerwalny. Nie chodzi tu jedynie o dawanie wsparcia, ale o to by mieć tyle pokory i prostoty by prosić i przyjmować wsparcie od innych również finansowe. Oto kilka wskazówek:

- nie bój się pokornie mówić o swoich problemach

- miłosiernie przyjmuj cierpienia i potrzeby braci

- obszary pomocy mogą być następujące: materialna, fizyczna, psychologiczna, duchowa

Ad. 6 formować nowych liderów. **„A to, co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków przekaz wiarygodnym ludziom, którzy będą zdolni nauczać też innych” 2Tm 2,2.** Komórka musi rosnąć i mnożyć się – żal by organizm umarł. Wizja lidera to mnożenie się komórki. Potrzebni są więc nowi liderzy. Lider powinien wyodrębnić i przydzielić odpowiedzialności osobą, które wg niego będą mogły przyjąć w przyszłości zadanie prowadzenia komórki. Powinien dzielić się z nimi swoimi doświadczeniami, czyniąc ich uczestnikami swojego ewangelizacyjnego niepokoju oraz zaprosić ich do uczestnictwa w kursie liderów czy spotkaniu animatorów, żeby mogli przysposabiać się do podjęcia posługi animatora we wspólnocie. Oto kilka wskazówek:

- lider niech prosi Pana o wizję duchową i proroczą co do przyszłości członków komórki

- niech lider pomaga wszystkim członkom komórki w jak najlepszym rozwoju darów, którymi obdarzył ich Bóg i w docenieniu darów doczesnych, które już posiadają formując w ten sposób prawdziwych uczniów

Ad. 7 - Poglębiać własną tożsamość wiary. **„Aby przez miłość wyuczeni, osiągnęły pełnie zrozumienia w całym jego bogactwie i głębsze poznanie tajemnicy Boga – Chrystusa. W nim wszystkie skarby mądrości, wiedzy, są ukryte” Kol 2, 2-3.** Kościół w swojej powszechności i w poszczególnych elementach musi być przyjęty wraz z całą swoją doktryną bez wyłączenia żadnego członu, jak np. tego co dotyczy społecznej sprawiedliwości, seksualności, otwartości i szacunku dla życia każdej osoby. Musi być

przyjęty ze wszystkimi osobami, które Pan postawił jako filar i fundament w ramach sukcesji apostołskiej – z Papieżem i biskupami.

Musi być przyjęty z wszystkimi rozdarciami, którymi są różne wyznania chrześcijańskie: protestanckie i prawosławne. Musi być przyjęty, kochany i strzeżony w tym co stanowi szczyt i źródło jego stawania się, jego istnienia, czyli w Eucharystii. Lektura Słowa Bożego w komórce i nauczanie pasterza pomagają lepiej poznać naszą wiarę. Po pierwszym nawróceniu trzeba coraz lepiej poznawać doktrynę Kościoła, być chrześcijaninem na miarę czasów, zakorzenić się sercem i umysłem oraz pogłębiać znajomość wiary katolickiej. Oto kilka wskazówek:

- po zakończonym spotkaniu komórki przeczytaj jeszcze raz fragment Słowa Bożego omawiany w nauczaniu
- nie ufamy w to co mass media, często laickie czy antykościelne, mówią o doktrynie kościoła, o Papieżu, biskupach i księżach, ale zasięgajmy informacji bezpośrednio w oficjalnych tekstach (magisterium i Katechizm Kościoła Katolickiego)
- kochajmy Kościół zrodzony z przebitego serca Chrystusa i wybrany jako powszechny sakrament zbawienia – w szczególności módlmy się za jedność chrześcijan
- proponujmy z radością błogosławieństwa ewangeliczne

Plan spotkania

1. **Uwielbienie** - modlitwa do Ducha Świętego – *Dotknij Panie moich oczu..*

Modlitwa w językach - odczytać Psalm 67

Dzisiaj jest czas by oddać Bogu chwałę... - spontaniczne uwielbienie

Kol 3, 12-17

Przychodzisz Panie mimo drzwi zamkniętych...

2. **Krótkie dzielenie:** Co ostatnio otrzymałeś z ręki Boga? Co ty zrobiłeś dla Jezusa w twoim oikos?

Szukajcie wpierv Królestwa Bożego...

3. Słowo Boże Dz 2, 42-47

Konferencja ks. Roman – odsłuchać

Pogłębienie – rozmowa o naszej grupce – komórce, jak udaje nam się realizować poszczególne cele w rozwoju naszej komórki, na co powinniśmy położyć większy nacisk, czy dostrzegamy jakieś zaniedbania.

4. **Modlitwa:** *Jak dobrze jest dziękować Ci Panie...* – spontaniczne dziękczynienie...

Święte Imię Jezus... - prośby

Ojciec nasz...

Modlitwa wstawiennicza o Ducha Świętego za osobę po prawej stronie...

Jezu jedyny Pasterzu...

Benedykcja

Lektura uzupełniająca: P.Perini **KURS LIDERÓW** – Sesja VII str. 143-161

C . Studium Biblii - 2

Przeczytaj fragment Ewangelii św. Jana 13, 1-17 i, opierając się na nim, odpowiedz na następujące pytania.

1. Jakie są cztery rzeczy, o których wiedział Jezus, zawarte w wersecie 1-3?

2. Wiedząc cztery powyższe rzeczy, co zrobił?

3. Dlaczego Szymon Piotr odpowiedział słowami zawartymi w wersecie 9?

4. Dlaczego taki znaczący jest fakt, że Jezus umył stopy Judaszowi?

5. Wymień 3 osoby, które potrzebują *umycia nóg*. Co takiego mógłbyś dla nich zrobić, co byłoby jak umycie ich nóg?

6. Co obiecuje Jezus w wersecie 17?
